

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Duh reda in ljubezni.

Z občudovanjem in tiho pobožnostjo stopamo sedaj po naših potih in mehkih stezah skozi bujno rast in zorenje matere zemlje. Nevidne tajne sile so na delu. Z vsakim jutrom postajajo njive, travniki, gozdovi in vrtovi bolj polni in bolj zreli. Že gledamo sad zemlje, ki bo tudi letos dokaz božje gostoljubnosti in ljubezni do nas. To so binkošti v naravi. Vse raste in dozoreva ob sončni toploti in blagodejnem dežju. Vse se trudi, da dospe do odmerjene zrelosti.

To binkoštno dogajanje v naravi okrog nas se odigrava tudi v življenju vsakega človeka, ki raste in se telesno ter duševno razvija v moža in ženo. Uresničuje se tudi v življenju naroda, ki vstaja iz preprostega, neurejenega sožitja v notranji in zunanji red in mir. S tem so dani narodu pogoji za zdrav razvoj in razmah njegovega kulturnega, gospodarskega in političnega življenja.

To binkoštno razpoloženje v narodi okoli nas je samo podoba tistega prvega binkoštnega jutra, ko je v viharju in ognju napolnil Duh božji dvanajstere in po njih do danes prenavljal po grehu popačeno obličje zemlje in ljudi. Saj so cilji človeka in naroda ter vsega človeštva od tistega binkoštnega praznika pomaknjeni iz zemlje v vekoviti in neustvarjeni svet božji. Zato se ne končava od sedaj naprej razvoj in rast posameznika kakor naroda v zemeljskih človeških mejah. Na polovični poti ostaja vsak človek in vsak narod, ki se ne da objeti in napolniti z binkoštnim božjim Duhom. Prilikavi so kakor planinski bor, ki raste samo po tleh in se nikoli ne vzpne v višino soncu naproti. Zato pa se svet izgublja danes v temi. Pod strašnimi razvalinami svojega dela se zvija človek, ker je zidal samo po načrtih in zamislih omejenega človeškega duha in je zavestno izločil vse, kar je božjega in nadnaravnega. Da je moralo izločevanje in preziranje vseurejajočega Duha iz javnega življenja dovesti človeštvo do strašnega konca in vsesplošnega nereda, je razumljivo. Saj spoznavamo na posledicah onega razdirajočega duha ki je skozi zadnja stoletja privedel gospodarstvo, politiko, družabno in kulturno življenje do današnjega obupnega položaja in nereda.

Ničesar ne potrebujemo danes bolj kot Duha reda in miru, ki je plaval nad še neurejenim prvim stvarstvom in ga izoblikoval in preustvaril v duhovito harmonijo in mojstrski red, ki ga še danes občudujemo z našimi čuti in modernimi napravami.

Potrebni smo tega binkoštnega duha v naših časih, ko na vseh koncih in krajih neverjetno zgovorno proslavljajo domišljavega človeškega duha. Saj se proslavlja v sodobnih ljudskih voditeljih tega omejenega človeškega duha že kar po božansko. Brez svoje misli in lastne volje se mu predaja velika masa. Voditelja vseh „voditeljev“ pa le malokteri prizna in spozna. Večini je Sv. Duh še nepoznani Bog.

Zato pa živimo v temi in se obdajamo z vedno strašnejšo temo, ker računamo le s svojo kratko uvidevnostjo in megleno duhovitostjo. Nazadnje pa se iz vseh zablod in prevar iztrga krik po luči in poti, po Rešitelju in Stvarniku, po Duhu, ki je začetek in izhodišče vsega ustvarjenega človeškega duha. Saj se v krivici, ki pohodi toliko življenja, šele rodi želja po pravici. Ostudna laž in neresnica ki onemogočata urejeno sožitje ljudi med seboj, pa odpirata srca za resnico, ki edina zamore odrešiti človeškega duha. Grdobija in pokvarjenost naraščata in preplavljata tudi

ve, tiho podoželsko vas, v tako brezbožni okoličici vstaja zahteva in želja po lepem, plemenitem in naravnost svetniškem življenju.

Kakor izsušene njive so narodi brez božjega Duha. Podobni so našim stoletnim lipam na vaseh, ki že usihajo in v notranjosti trohnijo. Telesna in duševna nerodovitnost pa jih obsoja na umiranje. Saj je to očitna hiba časa, da se izgublja v vseh mogočih zunanostih, v pretirani telesni kulturi, v nespametnem norenju za modnimi novostmi in udobnem življenju. Vedno bolj pa usihajo čisti in močni

vrelci zdravega in bogohotnega narodovega življenja, ki izhajajo slednjič iz božjih globin.

Potrebni smo največjega Reformatorja, ki je uredil še neurejeno prvo stvarstvo, ki je poživil s svojim življenjskim dihom mrtvega Adama in ki je priklical božje življenje padlemu in Bogu odtujenemu človeštvu.

Pridi, Bog reda v naš nered; pridi Bog ljubezni v našo družbo, ki jo razjeda duh needinstva! Pridi nepoznani in povsod ustvarjajoči Bog in daj tudi našemu rodu zdravega razvoja in dozorenja!

Zli duh v deželi.

Oblast je prepovedela v minulem tednu nastop zbora „Ljubljanski Zvon“ in naših pevcev. Med tem ko velikovška okrajna oblast za prepoved ne navaja vzrokov in beljaška kot vzrok omenja „napete razmere v Avstriji“, utemelji celovško okrajno glavarstvo prepoved sledeče: „Pri sedanjem notranjepolitičnem položaju se je bati, da bi se javne prireditve, ki ne služijo „der vaterländischen Idee“ zlorabljele v politične demonstracije in ogrožale varnost ljudi in imetja. Ker se prireditve ne vrši v duhu te ideje, se jo prepove“. — Prepoved je yzel osrednji prosvetni odbor na znanje in je v tozadevnem prizivu navedel, da **odločno zavrača podtikavanje iredentističnega značaja tovrstnih prireditev**. S petjem slovenskih pesmi v našem delu dežele ne bi bil dan obenem niti najmanjši povod za motnjo miru, nasprotno bi zamogle take prireditve vplivati kvečjemu pomirjujoče celo na one, ki bi se prireditve ne udeležili. Ob intervenciji je g. posl. dr. Petku deželni glavar tudi izjavil, da bi po prepovedi povzročena poostriitev odnosov Avstrije do Jugoslavije nikakor ne bila zaželjena. Vemo še, da g. varnostni nadzornik prepovedi nikakor ni odredil iz lastnega nagiba. **Po vsem tem je jasno, da je imel na prepovedi in sledeči napetosti interes nekdo drugi, ki stoji za vsem v ozadju in ga hočemo v naslednjem imenovati z imenom.**

V nemških listih že dalje časa sem zasledujemo dosledno obujanje spominov na razne dogotke obrambnih bojev. Vemo nadalje, da so okrajna glavarstva dala občinam o priliki ljudskega štetja nalog, naj se za števne komisarije izbere izključno „domovini zveste“ osebe. Znano je nadalje, da se enako postopa v naših občinah pri imenovanju občinskih komisarijev. Iz najnovejše dobe nam še poročajo, da se namerava nastopati še proti našim pevskim zborom kot oblasti neprijavljenim društvom, četudi so bili pevski zbori slej ko prej le odseki naših, izobraževalnih društev. In tedaj še to prepoved koncertov!

Kdo ima danes interes, da se razdor v deželi poostruje naprej? — Kdo ima nadalje inte-

res, da se položaj slovenske manjšine na Koroškem slabi in da se množijo slučaj, ki bi se jih dalo zagovarjati kot izredne ukrepe v izrednih razmerah sicer drugod, nikdar pa ne med miroljubnim našim ljudstvom v slovenskem delu dežele? — Komu je končno na tem, da se zbog poslabšanega položaja naše manjšine ustvarja v sosednji državi Avstriji sovražno javno mnenje?

Vprašanja, na katerega hočemo odgovoriti sami: Slab državnik bi bil kancler dr. Dollfuss, ki bi odredil in opravičeval ukrepe proti lastni doseganji izjavam in prepričanju in ki bi zavestno odbijal drugorodno manjšino v državi, v kateri naj bi bil položaj manjšin „vzoren“ in posnemanja vreden! — Slab deželni glavar bi bil general v. p. Hülgerth, ki bi želel med narodoma v deželi nov razdor in novo nesporazumljenje, ker bi ti koraki bili v obraz njegovi svečani izjavi o priliki zadnjega deželnozbornskega zasedanja! — **Očitno in javno obdolžimo danes ponovno novega rovarjenja v deželi in zlobnega ribarjenja v kalnem kroge okoli nemško-nacionalnega Heimatbunda ter obsojamo njihovo nizkotno, proti redu in miru v deželi in državi naperjeno počenjanje**. S takim delom, gospodje, ne delate nikake usluge nemškemu narodu v državi in še manj državi in deželi sami!

Kako bo izpadel končni obračun te organizacije z vlado in sodbo, koliko je organizacija dejansko doprinesla k ureditvi razmer v deželi, prepuščamo mirnodušno sledečemu razvoju. Vemo le to, da izigrava omenjena organizacija temnih in ozkosrčnih ciljev danes svojo zadnjo karto in da zna v dogledni dobi zaigrati započeto igro s slovensko manjšino na Koroškem.

Opozarjamo zato naše rojake, naj se nikakor ne pustijo begati po vznemirjajočih slučajih in naj ohranijo svojo že tolikrat dokazano ravnodušnost še naprej! Na trdnih temeljih je narodno življenje in zato bomo odločno kljubovali viharjem in neprilikam dneva še v bodoče. V tem smislu, rojaki, vam veljaj še naš binkoštni pozdrav!

Novice v državi. — V ponedeljek se je prostovoljno razdružila krščansko-socialna stranka. Ostali nemški stranki Landbunda in velenemcev ne bosta postavno razpuščeni, vendar postaneta z ozirom na javno-pravni značaj domovinske fronte brez pomena. — Domovinska fronta, zvezno vodstvo, je izdala poziv za vstop vsem organizacijam, ki stojijo na avstrijskem stališču. V kratkem izidejo ukrepi, ki bodo odgovarjali združitvi fronte in Heimatschutza. To se pravi: vse organizacije izven fronte bodo razpuščene. — Tudi športne orga-

nizacije so združene in stojijo pod vodstvom kneza Štarhemberga. — Prosvetni minister namerava izvesti reformo visokih šol, ki so prenatrpane s slušatelji. — V poročilu o avstrijskem finančnem položaju nasvetuje zastopnik D. N. vladi skrajno štednjo; novih dohodkov ni več možnih; deficit dežel znaša 45.1 milijona šilingov in bo krit s posojilom; ugodno se razvija avstrijska zunanja trgovina. — Preprečen je bil atentat na zveznega kanclerja, ki ga je nameraval 17 letni rajhovec Günter Patzig. — Na atentatorja je opozorila rajhovska vlada.

„Na Balkanu vojne ne bo“, je izjavil jugoslovanski kralj znanemu ameriškemu časnikarju. To dokazuje pa tudi vedno večje medsebojno zblíževanje balkanskih držav. Začetkom minulega tedna se je mudil v Sofiji jugoslovanski zunanji minister in bil v glavnem mestu Bolgarske deležen sprejema kot še noben drug državnik. Jugoslaviji je na tem, da bi se balkanskemu paktu, ki so ga sklenile pred meseci Jugoslavija, Rumunija, Grška in Turčija, pridružila tudi Bolgarska. Kar je že davno srčna želja obeh slovanskih narodov, dozoreva sedaj vedno bolj v politično dejstvo. Sloga vsega jugoslovanstva ni več prazen sen, ampak dejstvo, ki se bo uresničilo preje, nego se misli in pričakuje.

Berlin pod zemljo. Nemška vlada je dovolila 9 milijonov mark za zidavo podzemskih hodnikov v Berlinu, ki naj nudijo prebivalstvu varstvo pred napadi z bombami in strupenimi plini. To je v zvezi s popolnim neuspehom razorožitvene konference, nad katero je obupal celo že njen predsednik. Države se branijo znižati število svoje vojske in vojnega orožja. Obramba velest postaja vedno bolj predmet vojne znanosti, važnejši vsaj kot vprašanje prehrane. Kam je prišel svet, da se morajo ljudje medsebojno skrivati pod zemljo!

Sovjetski načrti za nadaljnih pet let. — Diktator Stalin je o priliki strankinega kongresa v Moskvi podal načrt druge petletke. Sovjeti nameravajo Rusijo industrijalizirati še naprej in jo polagoma spremeniti v prvo industrijsko državo na svetu. Najbolj jim leži pri srcu težka industrija. V načrtu navajajo ogromne številke; tako naj bi se industrijska proizvodnja tekom naslednjih petih let dvignila na dvojno desedanjno količino. Posebno pozornost obračajo na Sibirijo, ki je bogata rud. Nadalje nameravajo izboljšati promet in prometna sredstva. Dvignili bodo produkcijo živil, obleke in obutve, kar bo v neposredno v korist konzumentom. Podružabljenje kmetijstva se je ponesrečilo, stanje živine in konjev je padlo za polovico. Glede kmetijstva je sedaj sovjetski načrt, da s pospeševanjem industrije znižajo njegovo važnost v ruskem narodnem gospodarstvu in Rusijo spremenijo v pretežno industrijsko državo. Na eno samo vprašanje pri obravnavanju nove petletke Stalin ni vedel pravega odgovora: odkod dobiti sredstva za velikanske načrte: Za prvo petletko je moral denar pristradati narod; najbrže bo šlo tudi še naprej po isti, že preizkušeni poti.

PODLISTEK

Binkoštna.

Urno k cerkvi, hej, tecite,
stare lipe tam rasto!
Vejič lepih nalomite,
z njimi okna okrasite!

Ko bo zjutraj sonce vzšlo,
ko bo prvi ptič zapel,
se odprlo bo nebo,
Bog na zemljo bo prispel.

In med hišami bo hitel,
in pogledal v vsak bo hram,
če na oknu cvet bo videl —
prav gotovo pride k vam.

J. V.

Binkošti med Slovani.

Slovenski običajni izrek „binkošti“ izhaja preko nemškega „Pfungsten“ iz grškega pentekoste, to je petdeseti dan po veliki noči. Drugi slovanski narodi so ohranili prazniku še stara imena, tako ga naziva narod Slovenske krajine „risali“. Ta beseda je v zvezi z vodnimi vilami — rusalkami. Rusi sklepajo v teh dneh posestrimstvo s temi vilami, da bi izvedeli od njih svojo usodo in ohranili njihovo naklonjenost.

Ukrajinci barvajo pred binkoštni jajca z rujavo barvo in jih dajejo otrokom v spomin na utopljene in umorjene otroke. Prav tam obešajo na drevesa platno in prejo v dar rusalkam. Oni imenujejo binkoštno nedeljo rusaljno nedeljo.

Belorusi imajo vražo, da hodijo v tednu pred binkoštni po gozdovih vile rusalke z o-

Naš jubilej.

150 letnica rojstva Urbana Jarnika.

Pred stoletji ni bilo življenje po slovenskih vaseh na Koroškem in drugod bistveno drugo od danes. Že tedaj je ljudstvo čuvalo svojo domačo govorico, se oklepalo domačih običajev in domače noše, že tedaj je ljubilo svojo sveto zemljo. Le eno je manjkalo pred stoletji našemu rodu: skupne, narodne, občestvene zavesti, zavesti ene družine od Šmohorja tja doli na jug, koder govorijo bratje in sestre isto govorico.

Tam čisto na severu, „kjer teče bistra Zila“, na Potoce pri Nadožidarju se je rodil 11. majnika 1784. leta premožnemu kmetu in gostilničarju sin Urban. V Celovcu je dovršil študije, bil nato slušatelj bogoslovne fakultete v Gradcu in zapel v domači cerkvi prvo sv. mašo. Župnikoval je nato v raznih krajih Koroške, bil od leta 1827 župnik v Blatogradu severno od Vrbskega jezera in tam umrl 11. junija 1844. Bil je to naš slavni rojak Urban Jarnik.

Bil je duhovnik, pesnik in gospodar, se zanimal za zgodovino in jezikoslovje. V Celovcu je imel profesorje slavnega Rožana Matijo Ahaclja, Grundtnerja in Jarnika, v istem času se je oglasil prvi slovenski pesnik Anton Vodnik in je uzakonil prvo slovensko slovnico cesarski cenzor slovanskih knjig Jernej Kopitar. Ti so rodili Jarnika, narodnega delavca.

Najraje je Jarnik pel, saj je bil sin veselega Zilana in zlate slovenske matere. Zapel je pesem ljubezni do rodne zemlje in narave, zapel še pesmi narodnega navdušenja. Nekaj jih je priobčil v celovški Carinthiji. S tem si je priboril mesto urednika slovenskega dela tega lista. Bil je kot duhovnik tudi vrl narodni vzgojitelj ter izdal v tej dobi „Sber lepih ukov za slovensko mladino“, ki je prva mladinska knjiga med Slovenci. Kot urednik celovškega lista je priobčeval zgodovino naše zemlje, šege in navade našega ljudstva. Pisal je o pričetkih nemške germanizacije na Koroškem, obravnaval dobo pokristjanjenja koroških Slovencev, iskal prvine slavnega običaja ustoličanja vojvod na gosposvetskem polju. Takole piše v enem svojih del: „Pa li naj želimo, da bi slovenski jezik v deželi popolnoma izumrl? — Ker je duševna in živa last ljudstva, bi ta zahteva bila proti spoštovanju do jezika. Da bi videli naprej večje duhovne in politične koristi takega koraka, potem bi mogli v gotovi

troci. Kdor jih sreča, jim mora vreči robec ali del obleke, sicer zapade zgodnji smrti. Kmetje nosijo v tem času platnene srajce, da bi zrasel lep lan.

Na Bolgarskem vodijo dečki na ruso sredo v zelenje ovitega dečka in ko pridejo pod kako okno, polilejo dečka z vodo. Nato stopijo v hišo, kjer prorokujejo iz sita dobro ali slabo letino. Ljudje jih obdarujejo z moko in maslom.

Med Srbi praznujejo „duhove“ ponekod s plesom in petjem tako, da vodijo od hiše do hiše „kraljice“, to je kakih 15 okinčanih deklic.

Češko ime za praznik „letnice“ priča, da je to naziv poganskega praznika poletnih slavnosti. Že na predbinkoštno nedeljo se začne kraljeva igra, to je, mladeniči izvolijo kralja in kraljico, duhovnika, sodnika, rablja, birača, zastavonoši in vojaka. Ko se primerno oblečejo — kralj in kraljica navadno z brezovim lubjem in z venci okrašena — se pomika ves sprevod iz vasi, kjer napove kralj zbranim, da se bo vršila črez teden dni velika slavnost, nakar se vrnejo v gostilne in zaplešejo.

Slovaki imenujejo binkošti „turice“. Na predvečer krasi dekleta sobe z lipovimi in javorovimi mladikami, fantje pa postavljajo ponoči skrivaj svojim izvoljenkam mlaje. Dekleta jih skrivoma opazujejo in če jim fant ugaja, mu pošljejo zjutraj šopek.

Poljaki po nekaterih krajih zatikajo v okna zeleno listje, tla v sobah pa pokrijejo s kolmežem. Na poznanjskem vodijo okrašenega dečka po vasi, spremljevalci pa med tem pokajo z biči. Ponekod opletejo „medveda“ in ga gonijo od hiše do hiše, spet drugje vodijo na konju „maja“ t. j. slamnato podobo.

Lužiški Srbi obhajajo binkošti zlasti s kresovanjem in postavljanjem brez.

Slovenci imajo o binkoštih najrazličnejše običaje in vraže. Splošen je običaj, da pastirji

proroški slutnji to pripustiti. A te koristi se bodo dale le težko dokazati, posebno še, ker govori veliko dokazov bolj za ohranitev kot za odstranitev jezika. — Že tedaj je torej Jarnik občutil bol slovenskega narodnega življenja; zbog tega mu je nemški zgodovinar Wutte dal nedavno priimek „der Hetzpfaffe“. Z besedami Nemca Th. Möhna, ki piše o izumirajočem lužiško-srbskem jeziku, pravi: Neupravičeno in kaznjivo je zanemarjati uk narodnega jezika, dokler jih je še tisoče, ki zamorejo resnico vere razumeti le v tem jeziku. To je bil Jarnikov zlati izrek. Da bi bil še z naprej tudi naš!

Kot znanstvenik je črpal Jarnik svoje sile iz ljubezni do svojega rodu. Vendar je dobro čutil, da more koroški Slovenec črpati trajnih tvornih sil le v tesni zvezi z ostalimi Slovenci. Med prvimi je zato rabil v svojih spisih izraz „slovenski“ in ga je uvedel tudi v nemščino namesto do tedaj običajnih lokalnih nazivov „krajnerisch, kärntnerisch“ ali celo „windisch“. Njegov pogled je bil usmerjen na celoto, na narod. Zato je on med prvimi, ki se ga lahko imenuje Slovenca.

Hkrati je bil vesten in skrben duhovnik svojim župljanom in je slovel kot dober pridigar. Deželni stanovi so ga leta 1813 pohvalili. Spadal je med najboljše duhovnike krške škofije. Vsi veliki sodobniki Slovenci so ga spoštovali in iskali njegovega mnenja.

Ob stopetdesetletnici njegovega rojstva se poklonimo spominu velikega duhovnika in Slovenca. Njegovo brezprimerno navdušenje za sveto stvar nam dajaj pobudo k vztrajnosti v našem boju. Tako bomo vredni sinovi velikih mož naše narodne zgodovine. P. Z.

DOMAČE NOVICE

Žitara ves (30 letnica župnikovanja č. g. Val. Weissa). — Trideset blagoslovljenih, trudapolnih let je preteklo, odkar so prišli k nam kot župnik č. Val. Weiss. Zato se je vsa žitarska fara pripravljala, da dostojno proslavi jubilej svojega dušnega pastirja. Že na predvečer so se oglasili topiči in oznanjali prihod slavnostnega dne. Društvo „Trta“ si je še posebej nadelo nalogo, da priredi svojemu zaščitniku lepo proslavo. Še predno je napočil mrak, se je zbralo občinstvo na vasi, preko tisoč jih je bilo, da pozdravi sivolasega sla-

pokajo z biči in odvrčajo čarovnice od živine. Ponekod si celo namažejo biče s posvečenim voskom, da bi bil uspeh zanesljivejši. V okolici Novega mesta so nekaj kropili na binkoštno soboto vinograde in njive z blagoslovljeno vodo, da bi jih sv. Duh rešil toče. Na najvišje trte so obešali oljko, blagoslovljeno na cvetno nedeljo, da bi jih očuvala pred hudo uro.

Na binkoštno soboto popoldne se ne sme iti več na polje, zakaj tedaj se razliva po njem sveti Duh, ki bi ne blagoslovil polja, če bi bili na njem ljudje. V nedeljo zgodaj pa se morajo odpreti vrata in okna, da pride v hišo sv. Duh. Če se na binkoštno nedeljo pred soncem umiješ z roso, ki je na pšenici, te ne bodo bolele oči. Po mnogih dolenskih krajih ne gonijo to jutro krav na paše pred soncem, da bi ne izgubile mleka.

Ponekod v naših krajih na Koroškem pa ženo zgodaj in kdor pride zadnji, dobi priimek binkoštnega kralja. Ostali mu skušajo vreči žabo za vrat ter ga zasmehujejo: Potolci ga, pomolzi ga, vrzi ga za plot, pa daj mu eno skledo pečenih krot. Slično tekmovanje pastirjev je znano še drugod po slovenskih krajih.

V zvezi z vremenom je še omeniti če gre na binkošti dež, tedaj ima pšenica dve plevi. In še eno: ob grdem binkoštnem vremenu se je nadejati slabe letine.

H koncu še nekaj: vsi ti običaji in vraže so le suh, medel okvir k sliki prave binkoštno nedelje, ki jo doživlja nepokvarjen rod v svojem srcu. Čim polnejše je notranje doživetje duhovnega preroda, tembolj sili tudi v zunanje oblike, v pravi praznik ljudstva tudi na zunanaj. Tod nam je veliko delo, da obnovimo vse velike letne praznike kot resnično narodne praznike in jim vrnemo nekdanjo prisrčnost in milino.

vljenca. Otroci so došli v spremstvu starišev, fantje z lampijončki, dekleta v belih oblekah. Po hribih so zažareli kresovi in ob grmenju topičev in zvonenuju zvonov se je pomikala ogromna množica proti župnišću, pridružila se je množici še preko 40 mož broječa četa „Feuerwehra“ z gorečimi bakljami in godbo na čelu. Pred župniščem je zapel domači zbor pozdravno pesem in zborovodja je izrekel prve čestitke, nakar je pozdravil slavljena g. Rutar v imenu faranov in izrekel željo, da bi ga ljubi Bog ohranil še mnoga leta čilega in zdravega. Nato je zaigrala gasilska godba, po tem je načelnik čestital svojemu podpor-nemu članu k jubileju. Vrstile so se deklamacije otrok, fantov in deklet. Po pozdravih in čestitkah se je sivolasi jubilent zahvalil ginjen v besedah, ki so dane le njemu, ter obljubil, da bo še znanprej skrbel za obči blagor vse fare. Naslednjo nedeljo dopoldne se je vršila cerkvena slovesnost s pridigo msgr. kanonika Podgorca in slovesna služba božja. Po popoldanskem blagoslovu se je vršilo blagoslavljanje nanovo poslikanega vaškega znamenja in nato v društvenem domu izvencerkvena slovesnost z govorom, deklamacijami, petjem in igro „Pri kapelici“. Tako je naša fara dokazala, kako zna spoštovati in ljubiti svojega dušnega očeta.

Ledince. (Ljudsko štetje.) — Trije števni komisariji so bili določeni za našo občino, med njimi tudi tukajšnja učiteljica. Slednja je vpraševala pri neki hiši otroke, kako lažje čitajo — slovensko ali nemško — in na odgovor, da nemško, jih je zapisala za Nemce. Pri drugi hiši spet je vpraševala: kam lažje prodajate, v Jugoslavijo ali v Avstrijo. Vsakdo se je seve izjavil za Avstrijo in vsi so bili zabeleženi kot Nemci. Drugi komisar, bivši komunist Arnejc, je stavil vprašanja: Za Avstrijo ali Jugoslavijo. — Torej je bil to preje nekak plebiscit, ne pa ljudsko štetje. Rezultat je temu primeren: Vas Gora šteje le 8 Slovencev in 54 Nemcev, Puhem 12 Slovencev in 77 Nemcev, Ledince 44 Slovencev in 150 Nemcev, Malnice 23 Slovencev in 105 Nemcev, Zgornje Borovlje 79 Slovencev in 132 Nemcev, Pečnica 31 Slovencev in 32 Nemcev, Brezje 10 Slovencev in 85 Nemcev. V celi občini je naštetih 438 Slovencev in 922 Nemcev. V resnici pa je pristnih Nemcev komaj kakih 10. Kdo se takim številkam ne smeji? To naj se svetu kaže kot statistika! Goljufija, pa ne štetje! Na papirju nas lahko izbrišete, kajti papir, tudi uradni, je potrpežljiv. To, kar pa smo, ostanemo: Slovenci! Narava ne laže!

Globasnica. (Razno.) — Dne 26. aprila zvečer je o priliki kratke nevihte strela užgala hlev pri Kranjcu v Podjuni. Ogenj so domači kmalu pogasili. — Po dvamesečni odsotnosti so se vrnili č. g. župnik Pšeničnik spet v svojo faro in smo jih z veseljem sprejeli. Istočasno pa je zbolel naš nadučitelj g. Hercele in so ga 5. t. m. odpeljali v bolnico. Č. g. župniku želimo popolnega okrevanja, g. nadučitelju pa kmalošnjega zdravja. Tik ob zaključku lista izvemmo vest o nenadni in nepričakovani smrti g. nadučitelja Hercele-ta v celovškem sanatoriju. Vrlemu možu in vzornemu vzgojitelju slovenske mladine večni mir, zaostalim iskreno naše sožalje! Uredništvo.

Celovec. (Razno.) — V torek, dne 8. t. m. so tukaj pokopali pokrškega župnika Avguštna Križaj. Rodom je bil rajni iz Idrije, v sedaj od Italijanov zasadenem delu bivše Kranjske, študiral je v Celovcu, bil kaplan in katehet v Prevaljah, pozneje župnik v Vratih in Guštanj, po glasovanju župnik v Št. Rupertu pri Celovcu in od leta 1925 župnik v Pokrčah. Tik pred preselitvijo v župnijo Grabštanj je moral v celovški sanatorij, kjer je umrl. Pogreba se je udeležila velika množica, mnogo duhovnikov, dež. glavar i. dr. Dekan Marklet in mil. prošt Benetek sta imela na grobu poslovilne besede. Umrlemu župniku želimo tudi mi večni mir in pokoj! — Minulo soboto je bival v deželi zvezni predsednik Miklas, ki se je udeležil zborovanja društva Urania. Dežela ga je pozdravila v Celovcu.

Borovlje. (Razno.) — Veliko je bilo med meščani in okolišani zanimanje za napovedano devsko prireditev Zveze. Že teden dni pred prireditvijo je bilo v predprodaji razprodanih nad 200 vstopnic. Komisar mestne občine in vodja okrajne organizacije domovinske fronte sta se izjavila napram slovenskemu občinske-

mu odborniku g. Kommeterju za prireditev. Začetkom tedna pa se je vršil v Svetni vesi sestanek Heimatschutzta, na katerem je tamošnji kovač imenom Nussbaumer protestiral proti nameravani prireditvi in za to pregovoril še ostale. Prireditev je bila po varnostnem nadzorniku prepovedana. Proti prepovedi je podvzel korake tudi okrajni vodja fronte postajenačelnik g. Stefan, a ni uspel. To postopanje Heimatschutzta je izzvalo v slovenskih krogih izredno presenečenje. — Č. dr. Mikula, naš mestni kaplan, je prestavljen v Slovenji Plajberk. Težko bomo pogrešali priljubljenega dušnega pastirja in izbornega pridigarja. Mnogo sreče v novem kraju! — Naciji se pri nas vedno spet oglašajo, po plotovih in zidovih je polno kljukastih križev, ki jih v jutrih čistijo njihove kolone. — Živahno se giblje pevski zbor slov. društva diletantov. Šteje 24 pevcev, med njimi precej mladih naraščajnikov, ki obetajo postati vrli tenoristi. Naj bi nekoč mladi postali vredni nasledniki „Šparovcev“, „Wieserjev“ in „Lausekarja“, s katerimi se danes ponajšamo! — Umril je 23 letni Jakob Spöck, sin tukajšnjega krojača in gostilničarja.

Žitara ves. — Dne 4. t. m. je bila na dražbi prodana za 16.350 šilingov pod. Škrutlova kmetija na Bregu. Kupil jo je advokat doktor Günther iz Celovca kakor je izjavil: „za neimenovano osebo“. Ker pa mu je sekundiral oskrbnik Miklavčevega veleposestva, je jasno, da bo „neimenovana oseba“ prav kmalu priključila še to kmetijo k Miklavčevemu posestvu, da bo v njem združenih že kar osem kmetij. Zmiraj se poroča, da veleposestva zaostajajo z davki, združevanje kmetij pa se dovoljuje naprej in to še podjetju, katerega lastnik je znani dr. Steinacher, sedaj visok hitlerjanski uradnik. Pred leti je kupil Posilevo kajžo, najtežje posestvo v fari, nek zelo priden najemnik. Kupčija pa se je razveljavila, ker je bil taisti jugoslovanski državljan. Lahko smo torej sedaj radovedni na končni izid. Dejstvo, da je postavljena slovenska družina na cesto in da bo užival sadove z našim znojem kropljene svete tisočletne zemlje tujec Nemeč, pa seve ostane.

Goselna ves. — Tožno so zapeli koncem maja zvonovi, ko smo pokopavali Mičejevo mater, ki so se po dolgi in mučni bolezni preselili v boljšo večnost. Bila so vzgledna, spoštovana žena. Ogromna množica ljudi se je udeležila pogreba, pevci so ji zapeli v slovo „Človek glej dognanje svoje“ in ob grobu „Nad zvezdami“. Mil. prošt Truppe so se od rajnice poslovili v imenu navzočih z v srce se-gajočimi besedami. Naj blaga mati počiva v miru, zaostalim naše sožalje!

Št. Pavel na Zili. (Oče Bošt umrl.) — Ko smo stali v sredo pred Vnebohodom ob grobu našega očeta Bošta, smo jokali vsi, stari in mladi. 54 let je bil naš mežnar in organist. Pa takega mežnarja in takega organista, ki bi s tako božjo vnemo in natančnostjo opravljal svojo sveto službo, ne bo najti z lepa drugod na svetu. Bil je pravi svetnik, drugi sv. Konrad bavarski, katerega je proglašil papež letos za svetnika. Vse ga je spoštovalo. Imeli smo ga takorekoč za našega drugega dušnega pastirja. Vsem je bil za vzgled svoje žive dni. Mož katoliške akcije že pred petdesetimi leti! Skrbel je tudi vse svoje žive dni za širjenje slovenskega tiska. Ko je njegov sin č. Ludvik Jank — očetu je bilo ime Vinko in pri hiši se pravi pri Boštu — obhajal pred štirimi leti svojo primicijo, je obhajal oče Bošt petdesetletnico cerkovniške in organistovske službe. Naš knezoškof mu je izrazil k tej izvanredni slovesnosti svoje priznanje in zahvalo. Zvezni kancler mu je podaril zlati križec v znak petdesetletnega zvestega službovanja. Tih, resen, pobožen, brez alkohola in nikotina je bil vse svoje žive dni. Da je privabil tudi vse moške v cerkev, je ustanovil že pred 40 leti društvo sv. Jožefa, čigar pravila in pobožnosti je vedel živo utelesiti vsem Šenpavčanom. Čeravno je njegov dom oddaljen od farne cerkve kakih 20 minut, vendar ni nikdar v svojem življenju opustil trikratnega dnevnega zvonjenja. 55.000 krat si mi zvonil Ave, tako ga je lahko pozdravil sveti Peter pri nebeških vratih. Bil je vedno čil in zdrav vseh 75 let svojega življenja. Teden pred smrtjo se je prehladil. Rekel je svoji družini: Na Vnebohod ne bom več živ. Pet duhovnikov me bo spremljalo na moji zadnji poti v grob. Bil je res pre-

rok! Na grobu mu je govoril č. dr. Blüml, kateremu je bil rajni Bošt krstni boter, domači cerkveni zbor je rajnemu zapel ganljive žalostinke pred hišo in na grobu. Vsa fara je bila zbrana. Tudi iz sosednjih župnij se jih je zbralo mnogo ob novem grobu. Vrli naš Bošt, naša stara korenina, spominjaj se nas ubogih zilskih Slovencev tam gori pri Očetu!

Drobiž: S 15. t. m. je v veljavi novi vozni red na železnicah in avto-progah. — Občina Dobrla ves je imenovala kanclerja dr. Dollfussa, vicekanclerja Starhemberga in varnostnega ministra Feya častnim občanom. — Ljubeljska cesta je za meddržavni promet spet odprta. — V vili grofa Borna v Porečah bo v poletni sezoni bival bivši španski kralj Alfonz s svojima hčerama. — Odstavljena sta od službe nadučitelj Christof v Kostanjah in učitelj Maks Petutschnig v Št. Jakobu v Rožu. — Iz zaporov deželne sodnije sta pobegnila 23 letni Peter Goriupp in 26 letni Albin Hafner, ki sta bila osumljena tatvin in drugih deliktov. — Pri mestu Št. Vid ob Glini se je pred tednom dogodil sledeči slučaj. Po cesti je v noči vozil nek avtopodjetnik, kar ga ustavi na cesti sedeč črn maček, ki se kljub signalom ne umakne. Mahoma skoči maček na šoferja in se mu zagriže za vrat. S silo sta ga prisotna potnika odstranila in vrgla na cesto. — Na Vnebohod je igral v Celovcu ljubljanski nogometni klub „Ilirija“. Nastop čvrstih slovenskih fantov in lepa igra sta vzbudila med gledalci splošno simpatijo. — Na nenavaden način je umrl minuli teden dr. Tabor, zdravnik v nemškem Bleibergu. Klicali so ga k neki bolnici na Zilsko Bistrico. Odpravil se je tja s svojim avtom. Med potoma pa se dogodi nesreča, avto se prevrne in zdravnik se težko ponesreči. Umril je dan navrh v beljaški bolnici. Ker ni bilo zdravniške pomoči, je umrla tudi bolnica na Bistrici.

NAŠA PROSVETA

Našim odrom!

Umetnost je ono, kar najbolj sega v srce. Vpliv proste in vezane besede v knjigi, igre, slike, melodije na čustvovanje ljudi je izreden. Vse preveč svet tudi podcenjuje vpliv srca, čustvovanja, na življensko usmerjenost ljudi. Koliko je nejasnosti med množicami ob novem gledanju v življenje, ki so se mu izpremenili pogoji oblike, ter ob življenskih nalogah, ki jih prinaša novi čas! Naše duše kričijo po jasnosti ciljev, množice želijo usmerjajočih sredstev. Ob skrajni dovzetnosti pa množice le prerade nasedejo brezvestni zlorabi ali le površni izrabi sredstev, ki so namenjena kulturnemu napredku.

Umetnost vpliva na čustvenost občinstva in ga tako usmerja. Zato moramo vse njene tvorne sile obrniti v prid dobri stvari. Občinstvo naj se uči ceniti umetnost po njenem pravem pomenu, tako bo z umetnostjo pridobila duhovna, duševna in srčna kultura.

V tem je okvir, naloga in pomen naših ljudskih odrov, da s svojimi uprizoritvami nudijo narodu duhovne vrednote resnice, dobrote in lepote. S tem jim je odmerjeno mesto v celoti naše narodne prosvete.

Tudi narod se mora vzgajati in izobraževati, ako se hoče uveljaviti. Vsi dobro vemo in bridko občutimo, da je za dobro vzgojo in pravo prosveto pri naši šolski in pošolski mladini vse premalo poskrbljeno. Temu se mora z vsemi možnimi sredstvi odpomoči. Zato je nadvse umestno, da upoštevamo visoko pomembnost naših odrov kot vzgojne in izobraževalne sile v okvirju naših društev.

Mnogo dejanja ostane na svetu neizpolnjene in premaganega, ker tako zahteva skupno človeško življenje. Česar ne nudi življenje, ustvari lahko igra. Zato baš danes ni čuda, da nam je igranje srčna potreba. Igra nam ustvarja možnost, da vsaj za nekoliko časa pobegnemo iz sveta trpke resničnosti v svet domišljije in sanj, v vzorni svet lepote, v svet, kakoršnega bi si želeli. Na odru lahko pričarujemo in doživimo vsako življenje v vsakem času, v vsakem stanu in poklicu, občutimo vsako gorje, pa tudi vsako polnost sreče in veselja.

Tod pa je ona kočljiva točka, ki je dovedla do današnjega nevzdržnega položaja

ljudskega igranja. Igre ponekod ljudi le poplitvujejo in nikakor ne vrše naloge, ki bi jo morale imeti. V pretežni meri zanemarjajo odri v borbi za materialni, finančni uspeh skrb za vzgojni napredek in v dosegu privlačnosti strežejo nizkim nagonom občinstva.

Namen igranja na odru ni gola burka brez vsebine in brez preroditvene sile ljudske duševnosti, marveč igra, ki bo služila poduhovljenju sodobnega človeka, ki se je zaril in zaljubil v golo materijo in stvarnost. Glavna stvar pri vsaki igri je njena ideja, ki se nam sama po sebi izlušči iz dejanja kot vsebina igre — iz nje se porodijo vsi razburljivi, veseli in žalostni dogodki in zapletljaji med nastopajočimi osebami, ki so nositeljice dejanja. Zato moramo pri vsaki igri, ki jo izbiramo za oder, polagati glavno važnost na njeno idejo ali vsebino. Saj je pesnik ustvaril svoje delo samo zaradi nje. In pri odrski predstavi ne gledamo samo, ampak tudi poslušamo besede pesnikove, s katerimi nam razlaga vesele in žalostne dogodke življenja, nas uči, kaj je dobro in zlo, ter nas tako vodi k virom prave človečnosti. Vsebina bodi zato odločilna pri izbiri iger za naše odre! Tako se je povedalo na voditeljskem tečaju: nobene predstave brez soli! Da, občinstvo bo kmalu izgubilo izmalicheni okus ter nam bo slednjič hvaležno kakor otrok, ki mu daš v hrano soli, kljub temu da se je začetkoma upira na vso moč.

Ko zadobi v naših društvi prvenstvo duh in se bomo otresli vsega materijalizma, bodo odri ognjišče našega napredka, kjer bomo čutili vir naše moči — globoko vernost, zmagovalnost trdne naše vere v zmago pravice, nemojemo našo ljubezen do trpke, brezobzirne resnice in našo navezanost na domačo grudo.

Oder pa je tudi silno propagandno sredstvo. To mora postati tudi naš ljudski oder. Kulturni faktor, umetnost — a nič manj propagandno sredstvo. Pri poglobljanju in razširjanju katoliškega in narodnega občestva, pri oblikovanju nove krščanske družbe, o kateri se toliko govori, mora biti oder sredstvo. Z drugimi besedami: naši odri se morajo postaviti tudi v službo katoliške akcije in iz nje črpati glavne sile za obnovitev narodno-občestvenega življenja. To vse je naloga naših odrov. Dal Bog, da se je zavedejo končno vsi!

S.

Sveče (Materinski dan) praznujemo na binkoštni ponedeljek. Zjutraj ob 6. uri slovesna sv. maša s pridigo. Popoldne pri Adamu ob 3. uri materinska proslava z deklamacijami, igro „Na krivih potih“, govorom ter petjem. Vstopnine ni. Prostovoljni darovi se hvaležno sprejemajo. Odbor.

Globasnici. — Predzadnje nedeljo v aprilu je imelo svoj redni letni občni zbor naše izobr. društvo. Kot govornika sta nastopila č. dekan Kindelman in g. Kumer z Blata. Prvi nam je predočil naloge, ki jih moramo izvesti kot budni člani društva, ki se imenuje katoliško, drugi govornik pa je orisal s krepkimi črtami zgodovino Slovencev od najstarejše dobe do naših dni. Po živahni debati o domačih društvenih prilikah smo izvolili nov odbor, kateremu načeljuje V. Koren iz Večne vasi.

Žitara, ves (Občni zbor „Trte“) — Predzadnje aprilovo nedeljo smo imeli občni zbor. Društvo ni spalo: imelo je več prireditev, iger, večerov, koncertov. Vršil se je na pobudo „Trte“ pri nas tudi kuharski tečaj. Odborniki so bili voljeni v novo sezono večinoma stari in so obljubili, da bodo še zanaprej delovali za prospeh „Trte“ in blagor naroda. Članarina je letna 2.— šilinga.

Loče nad Baškim jezerom. (Igra.) — Na binkoštni ponedeljek, t. j. 21. t. m. priredi „Jepa“ pri Ročičniku v Ratenčah ob 3. uri pop. materinsko proslavo z deklamacijami in igro „Marijin otrok“.

Št. Vid — Železna Kapla. (Gostovanje.) — Na binkoštni ponedeljek ob 1. uri pop. gostuje „Danica“ iz Št. Vida pri Domniku v Železni Kapli z igro „Bilštanj in Reberca“ ali „Slednji vitez Reberčan“. Med odmori petje. Vabljeni!

Dunajska borza minulega tedna: 100 dolarjev 412.95, 100 mark 164.75, 100 lir 35.64, 100 dinarjev 8.44 šilingov.

GOSPODARSKI VESTNIK

Krmljenje v poletju. — Je že tukaj paša in zelena krma. Z zelenim krmljenjem pa začne nevarnost za napenjanje in koliko. Vse te nevarne bolezenske pojave se prepreči s pokladanjem sveže, nemokre in nerodne zelene krme. Da ostane krma v krmilnici do krmljenja sveža in se ne ugreje, raztrosi jo v za ped visoke plasti. Ne puščaj zelene krme na soncu, v kupu na tleh ali na vozu. Kosi zeleno krmo zjutraj po končani ali zvečer pred večerno roso. Ovenela in ugreta krma je za živino strup. Hitro se ugreje rosna ali radi dežja mokra zelena krma. Mlado deteljo se krmi pomešano s travo, senom ali slamo. Volov se ne krmi z zeleno krmo, zlasti ne, če opravljajo težka dela. Kvečjemu se jim krmi starejšo deteljo, graščico, lucerno i. dr. Premlada krma vole preveč čisti in slabi. Kakor goveji živini se poklada tudi prašičem zdrava zelena krma le sirova. Ako le mogoče, naj hodi mlada in odrastla goveja živina na pašo. Tudi prašiče naj se pase.

Mali rentniki, pozor! Postava o malih rentnikih, ki je predpisovala za dobavo življenske rente starost 60 let za moške in 55 let za ženske z dnem 31. januarja 1930, je v smislu zakona izgubila veljavo. Odredba zvezne vlade iz decembra lanskega leta predvideva: do 30. junija se morejo javiti vse one osebe, ki bodo z 31. januarjem 1938 dosegle predpisano starost (moški 60, žene 55 let) in ki so v letu 1928 plačevale dohodninski davek iz lastne obrti. Renta bo priznana vsem, ki izpolnijo sledeče pogoje: biti morajo avstrijski državljani in bivati v državi in biti do konca leta 1937 stari 60, odnosno 55 let. Dokazati morajo, da so imeli pred prvim januarjem 1919 v vrednostnih papirjih ali vlogah naloženih najmanj 6000 kron. Če je po tej odredbi upravičena oseba do 1. januarja 1934 umrla, ima pravico do rente žena ali mož umrlega, če živeča oseba izpolni predpisane pogoje in če sta živela vsaj zadnja tri leta pred smrtjo skupaj. Prijave je izvršiti do 30. junija t. l. pristojnemu okrajnemu glavarstvu ter predložiti vse potrebne dokaze.

Vsak, kdor potuje v času od 26. maja do 10. junija v Ljubljano in od 30. maja do 10. junija po isti progi nazaj domov, se more peljati v Jugoslaviji za polovično vozno in v Avstriji za četrtno znižano, če je avstrijska proga dolga 30 km in če svoje potovanje veže z obiskom XIV. Ljubljanskega mednarodnega vzorčnega velesesja, ki se vrši od 30. maja do 10. junija 1934. Velesesjske legitimacije se dobe tudi v upravi našega lista za 25 Din. Uprava oskrbi tudi vizum.

Celovski trg. Pšenica 36—38, rž 26—28, ječmen 20—22, oves 22—24, ajda 21—22, koruza 16—20, sladko seno 8—10, kisló 6—8, isto slama, grah 80—1.20, krompir 14—18, goveja mast 4.—4.50, sirovo maslo 3.50—5.—, prekajena slanina 4.—, svinjska mast 2.40—2.80, jajca 9—10, kokoši 2.40—4.—, trda drva 4.—5.—, mehka 3—4 šil. za meter.

Vabilo.

Izobraževalno društvo „Danica“ v Št. Vidu v Podjuni gostuje z domačo zgodovinsko igro

Bilštanj in Reberca

na binkoštni ponedeljek, dne 21. majnika ob 11. uri dopoldne v dvorani gostilne Domnik v Železni Kapli.

Ker se odigrava dejanje v bližini Železne Kaple, naj nobeden ne zamudi ugodne prilike in si igro ogleda.

Prijazno vabi 57 ODBOR

Vabilo.

Izobraževalno društvo v Globasnici priredi na binkoštni ponedeljek, dne 21. maja 1934 ob 3. uri popoldne v društveni dvorani pri Šoštarju igro izza Kristusovih časov

Ben Hur

Vabimo vse prijatelje naših prireditev, posebno še one, ki so že videli film ali brali roman. 55 Odbor.

RAZNE VESTI

Mladim ugankarjem! Da ne bo dolgčas k praznikom, Vam celovski striček danes poklanja v rešitev sledečo težko uganko: Vsak človek ima bitje, ki mu je prirastlo k srcu in kateremu se predaja v boli in veselju. Ime čudežnega bitja posnamete iz besed sledečega pomena: 1. Kraljica, kateri je posvečen sedanji mesec; 2. Konec vsake molitve; 3. Drugo ime za prijatelja in druga; 4. S čemer imajo naša društva največje veselje. — V rešitvi je navesti vse štiri besede, katerih začetnice tvorijo ime bitja, ki nam je najdražje. Pet rešiteljev bo nagrajenih, imena ostalih priobčena. — Pozdravljeni!

Inserirajte v Koroškem Sloventu!

Vabilo

na

redni občni zbor

Šentjakobske posojilnice v Rožu, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se bo vršil dne 27. majnika 1934 ob 3. uri popoldne v Narodnem domu.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1933.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Poročilo nadzorstva.

K obilni udeležbi vabi 54 načelstvo.

Vabilo

k

41.letnemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Podravljah, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se bo vršil na binkoštni ponedeljek, dne 21. majnika 1934 ob 3. uri popoldne v Podravljah št. 1.

Dnevni red:

1. Otvoritev zborovanja po načelniku.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo računskih pregledovalcev.
4. Čitanje in odobritev računskega zaključka in bilance za preteklo leto.
5. Sklepanje o uporabi čistega dobička.
6. Slučajnosti.

Če se ob določeni uri ne zbere zadosti članov, se pol ure navrh otvori drugi občni zbor pri vsakem številu združnikov.

K mnogoštevilni udeležbi vabi

52 načelstvo.

Izobraževalno društvo „Kot“ v Št. Jakobu v Rožu ponovi igro

Miklova Zala

na binkošti dne 20. maja ob 2. uri popoldne in na binkoštni ponedeljek, dne 21. maja ob 3. uri popoldne v svoji društveni dvorani.

Tridesetdvakrat je že bil igran ta popularni kos naše slovenske zgodovine ter je žel doslej največje uspehe vseh naših prireditev.

Vstopnina je znižana.

Prijatelje od blizu in daleč prisrčno vabi

odbor.

Sveče

za prvo sv. obhajilo s slovenskim napisom se dobe najcenejše v trgovini **Franz Sieberth**, Stauderhaus, v bližini cerkve sv. Duha v Celovcu.

56